

VHDK 5

"Hvorfor begrænse mig selv, hvad er "worst case" i det her? Jeg prøver hele tiden mine egne grænser af og springer ud i de nye projekter, der byder sig."

AF INGE HALD · FOTO: PALLE PETER SKOV

VIVI HAACKE TOG SPRINGET OG BLEV

KUNSTNER MED FORRETNINGSTÆFT

VIVI HAACKE IGNORERERDE SIN EGEN KREATIVITET IGENNEM MANGE ÅR, NØJAGTIG SOM HENDES MOR OG FARMOR HAVDE GJORT. I DAG LEVER HUN SOM FULDTIDSKUNSTNER OG HAR SKABT SIG EN SUCCESFULD NICHE INDEN FOR GRAFISKE IKONER MED HISTORISK ISLÆT.

Kaffen og chokoladecroissanterne serveres ved et helt fantastisk spisebord. Under den tykke glasplade er der kig til en rå irret kobberplade, der har fået sin smukke grønne farve efter mange årtier i sol og regn på taget af Århus Domkirke. De tykke, massive ben i patineret egetræ er fra et parti sommer, der blev udskiftet under renoveringen af fregatten Jylland. Også stolene har en særlig historie. Deres sorte læderetræk har fået det eftertragtede "vintage"-look efter års slitage af buksebage på dommerkontoret i Grenå.

Vi er på besøg hjemme hos den 40-årige billedekunstner Vivi Haacke, der har indrettet sig med værksted og showroom i stueetagen og bolig på første sal i en toplans rødstensvilla i Kolding. Det unikke spisebord troner nu i hendes stue som et symbol på hendes kreativitet og store fascination ved at sætte smukke gamle ting med en historie ind i en ny sammenhæng. Nøjagtig som hun gør i sine håndlavede grafiske ikoner, der på få år har givet hende en gedigen salgssucces og gjort hendes navn kendt vidensom.

- Mange mennesker har gennem tiden rygtet på hovedet ad mig og undret sig over, hvad jeg ville med det gamle bras. Men for mig er historien i materialerne en ekstra dimension. I dag er alt tilgængeligt for de fleste, men ting med historie kan man ikke bare genskabe, og det gør dem helt unikke. Sådan har jeg altid haft det, fortæller Vivi. I hendes lyse stue med de to store flydesofaer og i galleriet nedenunder hænger hendes farverige abstrakte malerier side om side med de enkle og alligevel udtryksfulde ikoner, der

de senere år har trængt malerierne lidt i baggrunden. I ikonerne sætter hun beton, bly, akryl, solv og perler sammen med historiske materialer, for eksempel kobber fra Gråsten Slot eller Århus Domkirke og træ fra havnekajen i Korsør eller fregatten Jylland. Det specielle materialevalg kombineret med grafik og symboler som hjerter, kors, sole og spiraler har gjort hendes ikoner så eftertragtede, at de i dag sælges fra et stort antal kunstmuseer, gallerier og brugskunstbutikker i Danmark, Norge, Sverige og Island. Blandt kø-

berne er håndboldspilleren Josephine Touray og kulturminister Brian Mikkelsen.

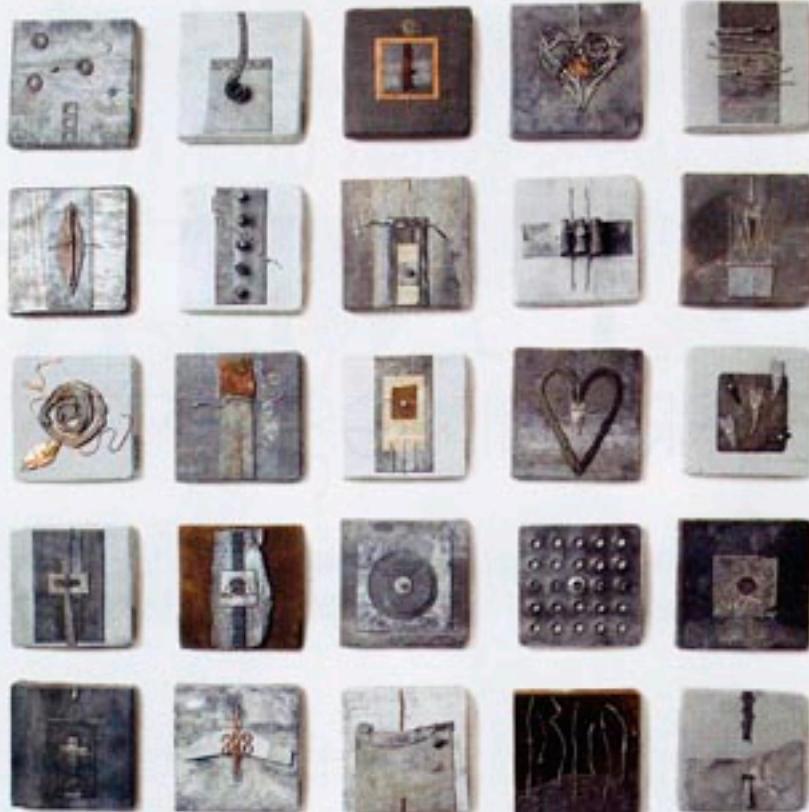
TILBAGE TIL HULERNE

Interessen for ikoner begyndte at spire for cirka 10 år siden, hvor hun gik en tur på biblioteket for at dykke ned i oldtidens formsprog. Forst lånte hun en masse bøger om hulemaleier. Senere læste hun om den russiske tradition med ikoner.

- Det er meget kendetegnende for mig at dykke til bunds i tingene. Jeg havde behov for at gå langt tilbage i tiden for at få fyldt min viden om kunst og ...

"Jeg har lavet min egen helt nutidige fortolkning af de gamle religiøse motiver," siger Vivi Haacke, der er mere optaget af de russiske ikoners enkle formsprog end af selve motivene.

Det specielle materialevalg kombineret med grafik og symboler som hjerter, kors, sole og spiraler har gjort Vivi Hooches ikoner eftertragtede.

- formsprog op og skabe et fundament for min egen kreativitet.
Allerede i sine første ikoner kombinerede hun gamle og nye materialer. Gennem forbindelser i Rusland havde hun fået fat i nogle antikke ikoner, der var gået itu, og dele af de russiske ikoner støbte hun ned i beton.
- På den måde kunne

jeg give de smukke gamle ikoner nyt liv. Det var en måde at kobbe fortid og nutid sammen på, uden at jeg måske dengang var så bevidst om, at det var det, jeg gjorde.
I hendes ikoner er der ikke meget genkendelse af de gamle religiøse motiver. Hun er mere fascineret af de russiske ikoners enkle

formsprog end af selve motiverne.
- Jeg har lavet min egen helt nutidige forklaring. Mange tror fejlagtigt, at ikoner er et religiøst begreb, men i virkeligheden er det blot et udtryk for billeder med en enkel symbolik.
Hun mærkede hurtigt en stigende interesse for ikonerne. Flere kun-

der kom tilbage for at købe nye. Nogle begyndte ligefrem at samle på hendes ikoner, der med en størrelse på 15 x 15 cm er lette at finde plads til på væggen.

Et af de symboler, Vivi ofte bruger i sine ikoner, er spiralen. Hun arbejder spontant og intuitivt, vender og drejer materialerne i hænderne for at skabe den bedste komposition af materialer og farver, og ubevidst dukker der ofte en spiral op i motivet. Spiralen er et urgammt symbol for sol og lykke, men i nutidens formsprog bruges den som et symbol på fremdrift.

- Jeg tænkte: "Det var tæt på; nu er det tid til, at jeg realiserer det, jeg gerne vil." Jeg havde tidligere overvejet at gå den kreative vej, men syntes ikke, det var realiserbart. Men da jeg lå der og lige havde slået

også udvikling og fremdrift i mine ikoner.

VALgte KREATIVITETEN TIL

Hendes kreative og personlige udvikling tog fart i 1994, hvor hun gennemgik to store operationer som følge af en graviditet uden for livmoderen. Dengang var hun gift, mor til en datter på fem år og arbejdedygtig med salg og marketing i ægtefællens virksomhed. I frididen malede hun lidt på hobbyplan. Da hun vågnede op efter den anden operation, tog hun en stor beslutning.

- Jeg tænkte: "Det var tæt på; nu er det tid til, at jeg realiserer det, jeg gerne vil." Jeg havde tidligere overvejet at gå den kreative vej, men syntes ikke, det var realiserbart. Men da jeg lå der og lige havde slået

JEG HAR EN UFATTELIG ENERGI

"Jeg er en ildsjæl, der brænder for det," jeg laver."

Under den tykke glasplade på Vivis spisebord er der kig til en rå irret kobberplede, der har fået sin smukke grønne farve efter mange dørfrier i sol og regn på taget af Århus Domkirke, mens de tykke massive ben i patineret egetræ stammer fra renoveringen af fregatten Jylland.

øjnene op, føltes beslutningen så rigtig.

Gennem hendes opvækst havde det ellers ligget i luften, at kreativitet var noget, man hyggede sig med i fritiden. Som barn og ung havde hun elsket at tegne og været meget interesseret i design. Drømmen var at blive reklametegner, men hun valgte at lytte til faderens råd om at få sig en "ordentlig" uddannelse og blev uddannet inden for administration og markedsføring. Moderen, der var hjemmegående, malede og tegnede huse for flere i vennekredsen. Også farmoderen havde et kreativt talent. Hun var en habil portrættegner. Efter Vivis mening kunne de begge have fået noget stort ud af deres kreativitet, hvis de havde givet den mere opmærksomhed.

- Da jeg tog beslutningen på sygehushuset, stoppede jeg med at ignorere min egen kreativitet, som både mor og farmor havde gjort det.

De følgende år fulgte hun kurser på Kolding Kunstscole og uddannede sig til grafisk designer. Hun arbejdede i flere år som grafiker og produktudvikler, mens hun sideløbende begyndte at udstille og sælge sine malerier og ikoner. For cirka to år siden tog hun springet og blev selvstændig med firmaet Zoom Art + Design. Ud over at arbejde som kunstner løser hun også forskellige udviklingsopgaver for virksomheder og underviser erhvervsfolk i, hvordan de slipper fri

af vanetænkningen.

EN KOMMERCIEL KUNSTNER

I modsætning til mange af sine kunstnerkolleger har Vivi nemlig også en veludviklet forretningssans. Hun forstår at begå sig i erhvervslivet, hvor hun er blevet en efterspurgt foredragsholder, efter at hun i 2004 vandt Tuborgfondets InnovationsAlliancePris. Prisen fik hun sammen med Ingeniørvirksomheden Poul Tarp efter et succesfuldt samarbejde om at designe et navigationsanlæg til førerhuse i mælkekabler.

- Jeg har ingen problemer med at være en såkaldt kommersiel kunstner. Jeg kan godt bruge min kommersielle side, uden at det går ud over min kreativitet, men jeg oplever, at mange har svært ved at forstå, at jeg kan begynde. For mig er det også en kunst at kunne leve af sin kreativitet. Det duer ikke at være en kunstner, som ingen får øje på. Jeg har brug for andet end at pille mig selv i navlen. For mig er det en vigtig drivkraft at se mine ideer blive realiseret.

Personligt har det betydet meget, at hun valgte at følge sin kreative åre.

- Da jeg valgte den kreative vej, blev jeg meget mere mig selv. Jeg har fået en helt anden tilgang til verden. Når man lever i en stram, kommersiel verden, kan tingene være meget sort-hvide. En samarbejdspartner sagde på et tidspunkt:

"Stop, stop, du kan se 16 millioner farver, men husk, vi kan kun se 16." Det er sådan, min verden har udviklet sig. Før kunne jeg også kun se 16 farver, og før var vinklemme rette, nu er de pludselig skæve.

PRØVER GRÆNSER AF

Privat lever Vivi i dag alene med sin 16-årige datter Nina. Arbeitslivet og fritiden flyder meget ind i hinanden, og sådan kan hun bedst lide at leve. Hun duer ikke til at sidde stille længe ad gangen og vil helst kunne approve nye ideer med det samme.

- Jeg vil gerne have værksted, hvor jeg bor, for jeg kan finde på at arbejde på de mest urimelige tidspunkter af

dagen. Jeg er en ildsjæl, der brænder for det, jeg laver, og jeg har en ufattelig energi, når jeg får nye ideer. De seneste måneder har der været mere end nok at rive i. Vivi har lavet en samarbejdsaf tale med firmaet Rikki Tikki Company, der ejes af Trip Traps grundlægger, Ib Møller. Aftalen betyder, at Rikki Tikki fremover står for produktion og salg af en specialdesignet serie af ikoner, der vil blive solgt gennem større butikskaeder i Norden. Sideløbende fortsætter Vivi med at lave sine unika-ikoner. Kigger Vivi frem i tiden, håber hun at få mere tid til at dyrke sine malerier, som har stået en del i skyggen af ikonerne det seneste års tid. Men hun har ingen fast plan for, hvad hun laver om f.eks. 10 år.

- Jeg er åben over for de muligheder, der opstår. Det ville nok være typisk kvindeligt at sige "nej", det her ligger uden for mit kompetenceområde", og sådan har jeg også selv tænkt tidligere. Men i og med, jeg har arbejdet med min egen kreativitet og lært om psykologien bag vores tanke-mønstre og handlemåder, har jeg lært at sige: "Hvorfor begrænse mig selv, hvad er 'worst case' i det her?" Jeg prøver hele tiden mine egne grænser af og springer ud i de nye projekter, der byder sig.